

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 30 listopada 1994 r.

Nr 126

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWA

- 615 — z dnia 12 października 1994 r. o ochronie obrotu gospodarczego i zmianie niektórych przepisów prawa karnego 2229

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 616 — z dnia 22 listopada 1994 r. w sprawie nadania statutu Ministerstwu Edukacji Narodowej . . . 2232
617 — z dnia 24 listopada 1994 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie nadania statutu organizacyjnego Ministerstwu Spraw Wewnętrznych 2233
618 — z dnia 24 listopada 1994 r. w sprawie utworzenia Magurskiego Parku Narodowego 2234

ROZPORZĄDZENIA:

- 619 — Ministra Finansów z dnia 18 listopada 1994 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia stawek dotacji przedmiotowych do pasażerskich przewozów autobusowych i kolejowych 2238
620 — Ministra Finansów z dnia 21 listopada 1994 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych 2239
621 — Ministra Finansów z dnia 21 listopada 1994 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zryczałtowania podatku dochodowego od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne 2240
622 — Ministra Finansów z dnia 21 listopada 1994 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od spadków i darowizn 2240
623 — Ministra Finansów z dnia 21 listopada 1994 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych 2241
624 — Ministra Finansów z dnia 29 listopada 1994 r. w sprawie skali podatku dochodowego od osób fizycznych oraz wysokości kwot przychodów podlegających opodatkowaniu zryczałtowanemu 2243
625 — Ministra Obrony Narodowej z dnia 18 listopada 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad waloryzacji emerytur i rent wojskowych 2243

OBWIESZCZENIE

- 626 — Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 19 listopada 1994 r. o utracie mocy obowiązującej art. 6 ust. 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych 2244

615

USTAWA

z dnia 12 października 1994 r.

o ochronie obrotu gospodarczego i zmianie niektórych przepisów prawa karnego.

Art. 1. § 1. Kto będąc obowiązany na podstawie przepisu prawnego, decyzji właściwego organu lub umowy do zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą Skarbu Państwa, innej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej albo osoby fizycznej — przez nadużycie udzielonych mu uprawnień lub niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku wyrządza jej znaczną szkodę majątkową,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 5.

§ 2. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej,
podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 3. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 lub 2 wyrządza szkodę majątkową przekraczającą 2.000.000.000 złotych,

podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 4. Jeżeli sprawca dopuszcza się nieumyślnie czynu określonego w § 1 lub 3,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 5. Nie podlega karze, kto przed wszczęciem postępowania karnego dobrowolnie naprawił w całości wyrządzoną szkodę.

Art. 2. § 1. Kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udaremnia lub utrudnia przetarg publiczny na szkodę właściciela mienia albo osoby lub instytucji, na rzecz której przetarg jest dokonywany,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto w związku z publicznym przetargiem rozpowszechnia nieprawdziwe informacje lub zataja okoliczności mające istotne znaczenie dla wyniku przetargu.

§ 3. Jeżeli pokrzywdzonym nie jest Skarb Państwa, ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.

Art. 3. § 1. Kto w celu uzyskania kredytu, gwarancji kredytowej, dotacji, subwencji lub zamówienia publicznego przedkłada fałszywe lub stwierdzające nieprawdę dokumenty albo nierzetelne oświadczenia dotyczące okoliczności mających istotne znaczenie dla uzyskania takiego kredytu, gwarancji kredytowej, dotacji, subwencji lub zamówienia publicznego,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 5.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi nie powiadamia właściwego organu lub instytucji o powstaniu okoliczności mogących mieć wpływ na wstrzymanie albo ograniczenie wysokości udzielonego kredytu, gwarancji kredytowej, dotacji, subwencji lub zamówienia publicznego.

§ 3. Nie podlega karze, kto przed wszczęciem postępowania karnego dobrowolnie zapobiegł wykorzystaniu kredytu, gwarancji kredytowej, dotacji, subwencji lub zamówienia publicznego, uzyskanych w sposób określony w § 1 lub 2.

Art. 4. § 1. Kto w celu uzyskania odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia powoduje zdarzenie będące podstawą do wypłaty odszkodowania,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 5.

§ 2. Nie podlega karze, kto przed wszczęciem postępowania karnego dobrowolnie zapobiegł wypłacie odszkodowania.

Art. 5. § 1. Kto w celu wprowadzenia do legalnego obrotu środków płatniczych, papierów wartościowych lub wartości dewizowych pochodzących ze zorganizowanej przestępczości, powiązanej z obrotem środkami odurzającymi lub psychotropowymi, fałszowaniem pieniędzy lub papierów wartościowych, wymuszeniem okupu albo handlem bronią, przyjmuje je, przenosi własność lub posiadanie, przekazuje lub wywozi za granicę albo podejmuje inne działanie, które może udaremnić stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia, wykrycie albo orzeczenie przepadku,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5.

§ 2. Kto wbrew przepisom przyjmuje w gotówce wielkie ilości pieniędzy lub wartości dewizowych albo pieniądze lub wartości dewizowe przyjmuje w okolicznościach wzbudzających uzasadnione podejrzenie ich pochodzenia ze zorganizowanej przestępczości albo świadczy usługi w zatajeniu ich przestępnego pochodzenia lub w zabezpieczeniu przed zajęciem,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 3. Jeżeli sprawca dopuszcza się czynu określonego w § 1 lub 2 działając w porozumieniu z innymi osobami lub za pomocą takiego czynu osiąga znaczną korzyść majątkową, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 4. Nie podlega karze za przestępstwo określone w § 1—3, kto dobrowolnie ujawnił wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz okoliczności jego popełnienia, jeżeli zapobiegło to popełnieniu innego przestępstwa; jeżeli sprawca czynił starania zmierzające do ujawnienia tych informacji i okoliczności, sąd stosuje nadzwyczajne złagodzenie kary.

§ 5. W razie skazania za przestępstwo określone w § 1—3, sąd orzeka przepadek przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa nie wyłączając środków płatniczych, papierów wartościowych i wartości dewizowych. Gdy przedmioty te nie są własnością sprawcy — sąd może orzec ich przepadek.

Art. 6. § 1. Kto w razie grożącej mu niewypłacalności lub upadłości udaremnia lub uszczupla zaspokojenie swojego wierzyciela przez to, że usuwa, ukrywa, zbywa, uszkadza albo rzeczywiście lub pozornie obciąża składniki swojego majątku,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2. Kto w celu udaremnienia wykonania, związanego z działalnością gospodarczą, orzeczenia sądu lub innego organu państwowego dopuszcza się czynu określonego w § 1 w stosunku do mienia zajętego lub zagrożonego zajęciem,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 5.

§ 3. Jeżeli czynem określonym w § 1 lub 2 wyrządzona została szkoda wielu wierzycielom, sprawca

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 4. Jeżeli pokrzywdzonym nie jest Skarb Państwa, ściganie przestępstwa określonego w § 1 następuje na wniosek pokrzywdzonego.

Art. 7. § 1. Kto będąc dłużnikiem kilku wierzycieli udaremnia lub ogranicza zaspokojenie ich należności przez to, że tworzy w oparciu o przepisy prawa nową jednostkę gospodarczą i przenosi na nią składniki swojego majątku,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 5.

§ 2. Kto będąc dłużnikiem kilku wierzycieli doprowadza do swojej upadłości lub niewypłacalności,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 3. Kto będąc dłużnikiem kilku wierzycieli lekkomyślnie doprowadza do swojej upadłości lub niewypłacalności, w szczególności przez trwonienie części składowych majątku, zaciąganie zobowiązań lub zawieranie transakcji oczywiście sprzecznych z zasadami gospodarowania,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 2, ograniczenia wolności albo grzywny.

Art. 8. § 1. Kto nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli spłaca lub zabezpiecza, wbrew przepisom ustawy, tylko niektórych, przez co działa na szkodę pozostałych,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 2, ograniczenia wolności albo grzywny.

§ 2. Kto wierzycielowi udziela lub obiecuje udzielić korzyści majątkowej za działanie na szkodę innych wierzycieli w związku z postępowaniem upadłościowym lub zmierzającym do zapobieżenia upadłości,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 3. Tej samej karze podlega wierzyciel, który w związku z określonym w § 2 postępowaniem przyjmuje korzyść majątkową za działanie na szkodę innych wierzycieli albo takiej korzyści żąda.

Art. 9. § 1. Kto wyrządza szkodę majątkową Skarbowi Państwa, innej osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej albo osobie fizycznej przez prowadzenie dokumentacji działalności gospodarczej w sposób nierzetelny lub niezgodny z prawdą, w szczególności niszcząc, usuwając, ukrywając, przerabiając lub podrabiając dokumenty dotyczące tej działalności,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 5.

§ 2. Kto, wbrew obowiązkowi nie prowadząc dokumentacji swojej działalności gospodarczej, działa na szkodę majątkową Skarbu Państwa, innej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej albo osoby fizycznej,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 3. W wypadku mniejszej wagi sprawca

podlega karze pozbawienia wolności do roku, ograniczenia wolności albo grzywny.

Art. 10. Za przestępstwa określone w art. 2—9 odpowiada jak dłużnik lub wierzyciel, kto na podstawie przepisu prawnego, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami majątkowymi Skarbu Państwa, innej osoby prawnej, osoby fizycznej, grupy osób albo jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej.

Art. 11. W razie skazania za przestępstwo określone w art. 1 § 3, w art. 3 § 1 lub w art. 5, grzywnę orzeczoną obok kary pozbawienia wolności można wymierzyć w wysokości do 50.000.000.000 złotych.

Art. 12. W razie skazania za przestępstwo określone w niniejszej ustawie, w wyniku którego została wyrządzona szkoda w mieniu, jeżeli powództwa cywilnego nie wytoczono, sąd może zasądzić z urzędu odpowiednie odszkodowanie. Art. 363 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

Art. 13. W Kodeksie karnym wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 204 po § 3 dodaje się § 3¹ w brzmieniu:

„§ 3¹. Kto dopuszcza się przestępstwa określonego w § 1 lub 2 w stosunku do mienia znacznej wartości,

podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.”;

2) w art. 205 po § 2 dodaje się § 2¹ w brzmieniu:

„§ 2¹. Kto dopuszcza się przestępstwa określonego w § 1 w stosunku do mienia znacznej wartości, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.”;

3) w art. 206 wyrazy „od 6 miesięcy do lat 5” zastępuje się wyrazami „do lat 3”;

4) skreśla się art. 217;

5) art. 227 otrzymuje brzmienie:

„Art. 227. § 1. Kto podrabia lub przerabia polski lub obcy pieniądź, inny środek płatniczy albo dokument uprawniający do otrzymania sumy pieniężnej lub zawierający obowiązek wypłaty kapitału, odsetek, udziału w zyskach lub stwierdzenie uczestnictwa w spółce albo z pieniądzy,

innego środka płatniczego lub z takiego dokumentu usuwa oznakę umorzenia,

podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3 albo karze 25 lat pozbawienia wolności.

§ 2. Kto pieniądź, inny środek płatniczy lub dokument określony w § 1 puszcza w obieg albo go w takim celu przyjmuje, przechowuje, przewozi, przenosi, przesyła albo pomaga do jego zbycia lub ukrycia,

podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 3. Kto czyni przygotowania do popełnienia przestępstwa określonego w § 1 lub 2, podlega karze pozbawienia wolności do lat 5.

§ 4. W wypadku mniejszej wagi sprawca podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

6) w art. 228 po wyrazie „pieniądz” dodaje się wyrazy „, inny środek płatniczy”;

7) w art. 232 w § 1 po wyrazie „Pieniądze” dodaje się wyrazy „, inne środki płatnicze”, a wyrazy „określone w art. 227 § 3” zastępuje się wyrazami „, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa”;

8) skreśla się art. 245.

Art. 14. W Kodeksie postępowania karnego w art. 248 w § 2 skreśla się użyty dwukrotnie w odpowiednich przypadkach wyraz „społeczny”.

Art. 15. W ustawie karnej skarbowej z dnia 26 października 1971 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 22, poz. 103, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1990 r. Nr 14, poz. 84 i Nr 86, poz. 503, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 107, poz. 458, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 i Nr 68, poz. 341 oraz z 1994 r. Nr 43, poz. 160) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 48 po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§ 1¹. Jeżeli wartość przedmiotu wywozu jest wielka, sprawca

podlega karze pozbawienia wolności do lat 5 i grzywny do 50.000.000.000 złotych.”;

2) w art. 80:

a) po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§ 1¹. Jeżeli kwota cła narzonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości, sprawca

podlega karze pozbawienia wolności do lat 5 i grzywny do 50.000.000.000 złotych.”;

b) w § 3 po wyrazach „w § 1” dodaje się wyrazy „lub w § 1¹”;

3) w art. 81:

a) po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§ 1¹. Jeżeli wartość towaru jest wielka, sprawca podlega karze pozbawienia wolności do lat 5 i grzywny do 50.000.000.000 złotych.”;

b) w § 3 po wyrazach „w § 1” dodaje się wyrazy „lub w § 1¹”.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*